

Ročník 1981

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 5

Vydána dne 12. března 1981

Cena

OBSAH:

22. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o konzulárních stycích
23. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání v průmyslu (č. 77)
24. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání neprůmyslovými pracemi (č. 78)
25. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o lékařském vyšetření způsobilosti mladistvých k zaměstnání pod zemí v dolech (č. 124)
26. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o ochraně proti ohrožení otravou benzenem (č. 136)
27. Vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky, kterou se vydávají základní podmínky dodávky zdravotnických a veterinárních výrobků

22

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 6. ledna 1981

o Dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o konzulárních stycích

Dne 14. března 1979 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o konzulárních stycích.

S Dohodou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny ve Vídni dne 17. listopadu 1980.

Podle svého článku 27 Dohoda vstoupí v platnost dnem 1. února 1981.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

DOHODA

mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou
o konzulárních stycích

Prezident Československé socialistické republiky

a
spolkový prezident Rakouské republiky

vycházejíce z toho, že oba státy ratifikovaly Vídeňskou úmluvu o konzulárních stycích ze dne 24. dubna 1963,

vedení právním ustanovení této úmluvy ve smyslu jejího článku 73 odst. 2 potvrdit, opatřit dodatky a doplnit a tím přispět rovněž k dalšímu rozvoji přátelských vztahů mezi oběma státy v souladu s ustanovením Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,

potvrzující, že Vídeňská úmluva o konzulárních stycích bude i nadále platit pro otázky, jež nejsou výslovně upravovány touto dohodou,

se rozhodli uzavřít v souladu s článkem 73 odst. 2 Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích tuto dohodu a za tímto účelem jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky:

ing. Bohuslava Chňoupek

ministra zahraničních věcí,

spolkový prezident Rakouské republiky:

Dr. Willibalda Pahr

spolkového ministra zahraničních věcí,

kterí, vyměnívše si své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležitě formě se dohodli takto:

Článek 1

1. Definice uvedené v článku 1 odst. 1 Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích (dále „Úmluva“) se použijí stejným způsobem v této dohodě.

2. Pro účely této dohody znamená výraz „rodinný příslušník“ manžela člena konzulárního úřadu, dětí a rodiče člena konzulárního úřadu a jeho manžela, pokud tyto osoby žijí s členem ve společné domácnosti.

3. Ustanovení této dohody, která se vztahuje na občany vysílajícího státu, se obdobně použijí rovněž na právnické osoby, jakož i na osobní společnosti obchodního práva, jež byly zřízeny podle právních předpisů vysílajícího státu nebo v něm mají své sídlo.

Článek 2

Při výkonu funkcí podle článku 5 bod d) Úmluvy je konzulární úředník zejména oprávněn

- a) vydávat, prodlužovat, měnit, rozšiřovat nebo odnímat pasy nebo jiné cestovní doklady občanů vysílajícího státu;
- b) vydávat vstupní, návratná a průjezdní víza osobám, které chtějí cestovat do vysílajícího státu, vycestovat z něho nebo jím projíždět.

Článek 3

1. Při výkonu funkcí podle článku 5 bod f) Úmluvy je konzulární úředník oprávněn zejména

- a) vést seznam občanů vysílajícího státu, kteří mají bydliště nebo místo pobytu v jeho konzulárním obvodu;
- b) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat žádosti a prohlášení a vydávat doklady týkající se státního občanství;
- c) vést knihy narození a úmrtí občanů vysílajícího státu; to však nezabývá občany vysílajícího státu povinností dodržovat příslušné právní předpisy platné v přijímajícím státě;
- d) ověřovat doklady, které jsou vystaveny příslušnými úřady přijímajícího státu a jsou určeny pro použití ve vysílajícím státě;
- e) ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu na dokladech, jakož i opisy dokladů a výpisy z dokladů;
- f) ověřovat podpisy občanů přijímajícího státu na dokladech, jakož i opisy dokladů a výpisy z dokladů, které jsou určeny pro úřady a veřejno-právní instituce vysílajícího státu.

2. Pokud to vyžadují právní předpisy přijímajícího státu, uvědomí konzulární úředník příslušné úřady přijímajícího státu o úkonech provedených podle odstavce 1 bod c).

Článek 4

Konzulární úředník je rovněž oprávněn, pokud níže uvedené právní úkony a smlouvy neodporují právním předpisům přijímajícího státu, notářskou formou sepisovat nebo ověřovat v přijímajícím státě

- a) právní úkony a smlouvy mezi občany vysílajícího státu, jakož i jednostranné právní úkony těchto osob, pokud na podkladě těchto právních

úkonů a smluv nedochází ke vzniku, změnám nebo zániku práv na nemovitosti ležící v přijímacím státě;

- b) závěti nebo jiná prohlášení týkající se dědictví občanů vysílajícího státu;
- c) právní úkony a smlouvy týkající se výlučně majetku ve vysílajícím státě nebo zde projednávaných záležitostí, bez ohledu na státní občanství stran.

Článek 5

1. Konzulární úředník je oprávněn

- a) přijímat od občanů vysílajícího státu do úschovy písemnosti, peníze, cenné věci a jiné předměty;
- b) přijímat od úřadů přijímacího státu k předání vlastníkům písemnosti, peníze, cenné věci a jiné předměty, které občané vysílajícího státu ztratili během svého pobytu v přijímacím státě.

2. Předměty, které byly vzaty na základě odst. 1 do úschovy, mohou být z přijímacího státu vyvezeny pouze tehdy, neodporuje-li to právním předpisům tohoto státu.

Článek 6

Při výkonu funkcí podle článku 5 bod j) Úmluvy konzulární úředník může zejména

- a) vystavovat výpisy a jednoduché nebo ověřené kopie každého dokladu, který sepsal v rámci svého oprávnění;
- b) překládat listiny a dokumenty nebo ověřovat jejich překlad;
- c) přijímat a zaznamenávat prohlášení občanů vysílajícího státu;
- d) vystavovat pro zboží doklady o původu a jiné analogické průkazy;
- e) zasílat soudní a mimosoudní písemnosti a vyřizovat žádosti o právní pomoc v občanskoprávních záležitostech, pokud to odpovídá platným mezinárodním úmluvám a v případě, že neexistují, pokud je to v souladu s právními předpisy přijímacího státu.

Článek 7

Při výkonu funkcí podle článku 5 bod h) Úmluvy je konzulární úředník zejména oprávněn zakročit u úřadů přijímacího státu za účelem hájení práv a zájmů nezletilých občanů vysílajícího státu, jimž byl ustanoven opatrovník nebo poručník a nepřítomných občanů vysílajícího státu. Jestliže je nutno úředně jmenovat pro občana vysílajícího státu opatrovníka, poručníka nebo jiného zástupce, uvědomí úřady přijímacího státu za tím účelem konzulárního úředníka. Konzulární úředník má právo předkládat vhodné návrhy týkající se osoby, která má být jmenována.

Článek 8

1. V případě úmrtí občana vysílajícího státu v přijímacím státě příslušný úřad přijímacího státu uvědomí o tom neprodleně konzulárního úředníka vysílajícího státu a zašle mu bezplatně úmrtní list nebo jiný doklad potvrzující úmrtí.

2. Dozví-li se úřad přijímacího státu o existenci dědictví v tomto státě, na které má nárok občan vysílajícího státu, který nemá trvalé bydliště v přijímacím státě, uvědomí o tom tento úřad neprodleně konzulárního úředníka vysílajícího státu a poskytne mu všechny dostupné informace o případných dědicích, odkazovnicích a nepominutelných dědicích, o jejich bydlišti nebo místu pobytu a o existenci závěti. Konzulární úředník uvědomí úřad přijímacího státu, dozví-li se o tom z jiného pramene.

3. Příslušné úřady přijímacího státu učiní v případě stanoveném v odstavci 2 a za předpokladu, že majetkové předměty náležející k dědictví se nacházejí na území tohoto státu, opatření k zajištění a správě dědictví a předají konzulárnímu úředníkovi v souladu s právními předpisy přijímacího státu všechny dostupné informace o dědictví. Provádění těchto opatření se může konzulární úředník účastnit buď sám nebo prostřednictvím zástupce.

4. V případě, že po splnění formalit týkajících se dědictví na území přijímacího státu movitý majetek nebo výtěžek z prodeje movitého a nemovitého majetku případně dědici nebo odkazovníkovi, který je občanem vysílajícího státu a nemá trvalé bydliště na území přijímacího státu a nevolil si zástupce, předá se zmíněný majetek nebo výtěžek z jeho prodeje konzulárnímu úředníkovi vysílajícího státu k dispozici oprávněného, jestliže

- a) je prokázáno, že tento je dědicem nebo odkazovníkem;
- b) příslušné úřady případně daly souhlas k předání dědictví nebo výtěžku z jeho prodeje;
- c) byly uhrazeny nebo zajištěny všechny dluhy zůstavitele přihlášené v průběhu lhůty předepsané na základě právních předpisů přijímacího státu;
- d) byly uhrazeny nebo zajištěny všechny dávky a poplatky v souvislosti s dědictvím.

5. V případě, že občan vysílajícího státu, který nemá trvalé bydliště v přijímacím státě, zemře během pobytu na území tohoto státu, předají se jeho osobní předměty, jeho movitý majetek a hodnoty, na něž neuplatnil nárok přítomný dědic nebo zmocněnec osoby mající na ně nárok, bez zvláštního řízení konzulárnímu úředníkovi vysílajícího státu za předpokladu, že nároky věřitelů zesnulého v přijímacím státě byly uspokojeny nebo zajištěny.

6. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy přijímacího státu vyvézt majetek uvedený v odstavcích 4 a 5.

7. Konzulární úředník jako zástupce zúčastněných osob nemůže být z tohoto důvodu osobně postihován příslušnými úřady v souvislosti s jakoukoli dědicovou záležitostí.

Článek 9

Právo zastupovat občany vysílajícího státu před soudy nebo jinými orgány přijímajícího státu, uvedené v článku 5 bod 1) Úmluvy, pozbývá platnosti, jakmile zastupované osoby zvolí svého zástupce nebo samy převezmou hájení svých práv.

Článek 10

Při výkonu funkcí podle článku 5 bod 1) Úmluvy je konzulární úředník zejména oprávněn vstoupit na palubu lodi, jakmile je loď povolen volný styk s pobřežím. Od tohoto okamžiku mohou kapitán lodi, jakož i členové posádky navázat spojení s konzulárním úředníkem. Konzulární úředník je rovněž oprávněn obracet se na úřady přijímajícího státu se žádostí o pomoc ve všech záležitostech týkajících se lodí vysílajícího státu a jejich posádek.

Článek 11

Při výkonu funkcí podle článku 5 bodů k) a l) Úmluvy je konzulární úředník zejména oprávněn, aniž by tím byla dotčena pravomoc úřadů přijímajícího státu,

- a) vyšetřovat každou událost týkající se lodí vysílajícího státu, ke které došlo v průběhu plavby, v přístavu nebo kotvišti, vyslechnout kapitána lodi a členy její posádky, kontrolovat lodní doklady, přijmout objasnění cíle plavby lodi, jakož i napomáhat při vjezdu lodi do přístavu, kotviště, během jejího pobytu v přístavu nebo kotvišti a při opuštění přístavu nebo kotviště;
- b) řešit spory mezi kapitánem lodi vysílajícího státu a členy posádky včetně sporů vyplývajících z pracovního poměru, pokud to neodporuje právním předpisům smluvních stran;
- c) činit opatření k lékařskému ošetření nebo návratu kapitána nebo některého člena posádky lodi vysílajícího státu domů;
- d) přijmout, vystavit nebo ověřit každé prohlášení nebo každou jinou listinu, kterou vyžaduje vysílající stát v souvislosti s lodmi.

Článek 12

1. Zamýšlí-li úřad přijímajícího státu provést jakékoli donucovací opatření na palubě lodi vysílajícího státu nebo zde provést vyšetřování, uvědomí o tom úřady přijímajícího státu konzulárního úředníka. Oznámení musí být učiněno před zahájením tohoto opatření, aby konzulární úředník mohl být přítomen jeho provádění. Pokud v naléhavých případech nebylo možno konzulárního úředníka uvědomit a tento nebyl přítomen při provádění opatření, uvědomí úřady přijímajícího státu neprodleně konzulárního úředníka o provedených opatřeních.

2. Odstavce 1 se použije i tehdy, jestliže kapitán nebo některý člen posádky lodi vysílajícího státu má být vyslechnut na pevnině.

3. Tento článek se nevztahuje na celní, pasovou a zdravotní prohlídku, jakož i na úkony prováděné na žádost nebo se souhlasem kapitána lodi.

Článek 13

1. Úřady přijímajícího státu neprodleně oznámí konzulárnímu úředníkoví, jestliže loď přijímajícího státu ztroskotá, najede na mělčinu nebo utrpí jakoukoli jinou havárii v přijímajícím státě nebo jestliže je na břehu nebo v blízkosti břehu přijímajícího státu nalezen nějaký majetkový předmět včetně částí nákladu havarované lodi třetího státu patřící do vlastnictví příslušníka vysílajícího státu. Úřady přijímajícího státu uvědomí konzulárního úředníka rovněž o opatřeních, která učinily pro záchranu lidí, lodí, jejího nákladu, jiných majetkových předmětů nacházejících se na lodi nebo pro záchranu jiných majetkových předmětů patřících k lodi nebo jejímu nákladu, které se dostaly přes palubu.

2. Konzulární úředník může poskytnout veškerou pomoc havarované lodi uvedené v odstavci 1, jejím cestujícím a členům posádky; za tímto účelem se může obracet na příslušné úřady přijímajícího státu s žádostí o pomoc.

3. Konzulární úředník je oprávněn, pokud to neodporuje právním předpisům přijímajícího státu, účastnit se vyšetřování zahájeného za účelem zjištění příčin havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání.

Článek 14

Články 10 až 13 se obdobně používají i pro civilní vzdušné dopravní prostředky vysílajícího státu.

Článek 15

1. Vysílající stát může za podmínek a formou, které jsou stanoveny právními předpisy přijímajícího státu

- a) získat do vlastnictví, užívání nebo vlastnit nemovitosti, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu nebo ubytování členů konzulárního úřadu, kteří jsou občany vysílajícího státu;
- b) pro tyto účely stavět budovy nebo části budov;
- c) prodat práva nebo majetek uvedené v bodech a) a b).

2. Vysílající stát není osvobozen od povinnosti dbát právních předpisů přijímajícího státu platných pro území, na němž se nemovitosti nacházejí, a týkajících se stavebnictví, územního plánování a ochrany památek.

Článek 16

1. Místnosti konzulárního úřadu a sídlo vedoucího konzulárního úřadu jsou nedotknutelné. Úřady

přijímajícího státu mohou do nich vstoupit pouze se souhlasem vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo osoby jím zmocněné.

2. S výhradou ustanovení odstavce 1 má přijímající stát zvláštní povinnost učinit všechna vhodná opatření k ochraně místností konzulárního úřadu před jakýmkoli vniknutím nebo poškozením a k zadržování jakéhokoli rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmy na jeho důstojnosti.

3. Místnosti konzulárního úřadu, jejich zařízení, majetek konzulárního úřadu a jeho dopravní prostředky jsou osvobozeny od jakéhokoli zabavení pro účely národní obrany nebo veřejného zájmu.

Článek 17

Přijímající stát nebude žádným způsobem omezovat přístup občanů vysílajícího státu na konzulární úřad.

Článek 18

1. Při provádění článku 36 odst. 1 bodů b) a c) Úmluvy příslušné úřady přijímajícího státu uvědomí na žádost dotýčné osoby neprodleně, nejpozději však v průběhu pěti dnů, konzulární úřad vysílajícího státu o jakémkoli předběžném zadržení, zatčení nebo jakémkoli jiném způsobu omezení osobní svobody občana vysílajícího státu, aby konzulární úředník mohl učinit potřebná opatření pro ochranu práv a zájmů dotýčné osoby a aby tato osoba mohla využít ochrany konzulárního úředníka. Tato opatření zahrnují rovněž právo navrhnout v souladu s právními předpisy přijímajícího státu možnost vést trestní řízení ve vysílajícím státě.

2. Příslušné úřady přijímajícího státu neprodleně předají veškerá oznámení, jež dotýčná osoba adresuje konzulárnímu úředníkovi. Přijímající stát se dále postará o to, aby dopisy konzulárního úředníka zadrženým občanům vysílajícího státu byly předány adresátům bez neodpodstatněného prodlžení.

3. Konzulární úředník je rovněž oprávněn stýkat se s občanem vysílajícího státu, který byl předběžně zadržen nebo zatčen, který si odpykává trest odnětí svobody nebo jenouž byla nějakým jiným způsobem omezena osobní svoboda a navštěvovat ho, hovořit s ním o všech záležitostech týkajících se plnění konzulárních úkolů v tomto případě, zejména o hájení práv a zájmů dotýčného, jakož i o okolnostech jeho zadržení. Konzulární úředník má dále právo napomáhat dotýčnému při zvolení právního zástupce. Příslušné úřady přijímajícího státu zaručí konzulárnímu úředníkovi toto právo nejpozději týden po předběžném zadržení, zatčení nebo jiném omezení osobní svobody a poté krátkodobě v přiměřených časových odstupech. Avšak konzulární úředník, aniž by tím byla dotčena jeho jiná práva podle Úmluvy a této dohody, upustí od činnosti upravené tímto odstavcem v případě, že do-

tyčná osoba proti tomu vznesl výslovně námitku v přítomnosti konzulárního úředníka a zástupce příslušných úřadů přijímajícího státu.

4. Příslušné úřady přijímajícího státu uvědomí dotýčnou osobu neprodleně, naprosto srozumitelně a prokazatelně o jejích právech vyplývajících z odstavců 1, 2 a 3, jakož i z článku 36 odst. 1 bodů b) a c) Úmluvy.

Článek 19

Konzulární úředník je oprávněn stýkat se při výkonu svých funkcí bezprostředně s příslušnými místními úřady.

Článek 20

1. Vedoucí konzulárního úřadu je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Požívá osobní nedotknutelnosti a nesmí být proto ani zatčen ani zadržen ani nesmí být podroben jinému omezení osobní svobody.

2. Vedoucí konzulárního úřadu je rovněž vyňat z jurisdikce občanskoprávní a správní přijímajícího státu, s výjimkou těchto případů:

- a) žalob týkajících se soukromého nemovitého majetku nacházejícího se na území přijímajícího státu, ledaže by jej vedoucí konzulárního úřadu používal z pověření vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu;
- b) řízení týkajícího se dědictví, v němž se vedoucí konzulárního úřadu účastní jako vykonavatel závěti, správce dědictví, dědic nebo odkazovník, jakožto soukromá osoba a nikoli jako zástupce vysílajícího státu;
- c) žalob v souvislosti se svobodným povoláním nebo obchodní činností, kterou vedoucí konzulárního úřadu vykonává v přijímajícím státě vedle své úřední činnosti;
- d) žalob zahájených třetí osobou z důvodu škody vzniklé při nehodě způsobené v přijímajícím státě pozemním, vodním nebo vzdušným dopravním prostředkem;
- e) řízení týkajícího se smluv, které uzavřel vedoucí konzulárního úřadu, aniž by při tom jednal výslovně nebo konkludentně z pověření vysílajícího státu.

3. Proti vedoucímu konzulárního úřadu mohou být použita exekuční opatření pouze v případech stanovených v odstavci 2 bodů a) až e) a jen za předpokladu, že jsou proveditelná bez újmy na nedotknutelnosti jeho osoby a jeho sídla.

Článek 21

1. Konzulární úředníci, kteří nejsou vedoucími konzulárního úřadu a zaměstnanci administrativního a technického personálu nepodléhají, pokud jde o úkony, které provádějí při výkonu konzulárních funkcí, jurisdikci přijímajícího státu. Totéž platí pro členy služebního personálu, pokud jde o úkony, které provádějí při výkonu služebních povinností.

2. Konzulární úředníci, kteří nejsou vedoucími konzulárního úřadu, nemohou být ani zatčeni ani zadrženi, ani nesmí být podrobeni jinému omezení osobní svobody s výjimkou případů, kdy úmyslně spáchali trestný čin, na který právní předpisy přijímajícího státu stanoví trest odnětí svobody od pěti let výše, nebo v případě, jde-li o výkon pravomocného soudního rozhodnutí, vydaného v souvislosti s takovým trestným činem.

3. Odstavec 1 se nepoužije při občanskoprávních žalobách,

a) pokud vyplývají ze smlouvy, kterou uzavřela jedna z osob uvedených v odstavci 1, aniž by při tom jednala výslovně nebo konkludentně z pověření vysílajícího státu;

b) které zahájila třetí osoba z důvodu škody vzniklé v přijímajícím státě při nehodě způsobené pozemním, vodním nebo vzdušným dopravním prostředkem.

4. Je-li proti některé z osob uvedených v odstavci 1 zahájeno trestní řízení nebo je-li zatčena, zadržena nebo podrobena jinému omezení osobní svobody, uvědomí úřady přijímajícího státu neprodleně vedoucího konzulárního úřadu.

5. Je-li proti konzulárnímu úředníkovi, který není vedoucím konzulárního úřadu, zahájeno trestní řízení, je třeba je vést s ohledem na služební postavení konzulárního úředníka a takovým způsobem, který co možno nejméně narušuje výkon konzulárních funkcí. Vystala-li v případě obvinění ze zvláště závažného trestného činu nutnost vzít konzulárního úředníka do vyšetřovací vazby, je třeba zahájit řízení proti němu v co nejkratší době.

Článek 22

Ustanovení článků 20 a 21 odst. 2, 4 a 5 se použije přiměřeně i na rodinné příslušníky vedoucího konzulárního úřadu a konzulárního úředníka, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště.

Článek 23

1. Imunita podle článku 44 odst. 1 Úmluvy

Za

Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

ve věci odmítnutí svědectví se vztahuje rovněž na členy administrativního a technického personálu.

2. Ustanovení článku 44 odst. 3 Úmluvy se použije na rodinné příslušníky členů konzulárního úřadu včetně těch, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalé bydliště.

Článek 24

Ustanovení článku 45 Úmluvy týkajících se vzdání se výsad a imunit se použije přiměřeně též na výsady a imunity poskytované podle článků 20 až 23 této dohody.

Článek 25

Přijímající stát vystaví každému členovi konzulárního úřadu a každému rodinnému příslušníkovi, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, průkaz opatřený fotografií, který potvrzuje jejich totožnost a postavení jakožto člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 26

Tato dohoda se nedotýká ustanovení ostatních smluv, které váží jednu nebo obě smluvní strany v době vstupu v platnost této dohody.

Článek 27

1. Tato dohoda podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve ve Vídni.

2. Tato dohoda vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k výměně ratifikačních listin.

3. Dohoda může být vypovězena každou ze smluvních stran písemně diplomatickou cestou rok předem.

Na důkaz čehož zmocněnci smluvních stran tuto dohodu podepsali a opatřili pečeti.

Dáno v Praze dne 14. března 1979 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyku českém a německém, přičemž obě znění jsou stejně platná.

Za

Rakouskou republiku:

Dr. Willibald Pahr v. r.

23

VYHLAŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. ledna 1981

o Úmluvě o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání v průmyslu (č. 77)

Dne 9. října 1946 byla na 29. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání v průmyslu (č. 77). Ratifikace Úmluvy Československou socialistickou republikou byla zapsána dne 23. dubna

1980 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 13 Úmluva vstoupí pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 23. dubna 1981.

Český překlad textu Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

ÚMLUVA

o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání v průmyslu (č. 77)

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Montrealu a tam se sešla dne 19. září 1946 na svém dvacátém devátém zasedání,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se lékařského vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání v průmyslu, jež jsou třetím bodem jednacího pořádku zasedání,

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 9. října roku 1946 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o lékařském vyšetření mladistvých (průmysl), 1946:

ČÁST I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

1. Tato úmluva se vztahuje na děti a mladistvé, kteří jsou zaměstnání nebo pracují v průmys-

lových podnicích veřejných nebo soukromých, nebo se podílejí na jejich činnosti.

2. Pro účely této úmluvy výraz „průmyslový podnik“ zahrnuje zejména:

- a) doly, lomy a jiné podniky pro těžbu nerostů ze země;
- b) podniky, kde se výrobky zhotovují, upravují, čistí, opravují, zdobí, dokončují, připravují pro prodej, drtí nebo ničí, nebo v nichž se látky dále zpracovávají, včetně podniků pro stavbu lodí, pro výrobu, přeměnu a přenos elektřiny nebo hnací síly jakéhokoli druhu;
- c) podniky pro stavbu budov a inženýrské stavitelství včetně prací spojených s výstavbou, opravou, údržbou, přestavbou a demolicí;
- d) podniky pro přepravu osob nebo zboží po silnicích, železnicích nebo vnitrozemských vodách nebo letecky včetně manipulace se zbožím v docích, na nákladních, přístavištích, ve skladištích nebo na letištích.

3. Příslušný orgán určí hranici mezi průmys-

lem a zemědělským, obchodem a ostatními neprůmyslovými pracemi.

Článek 2

1. Děti a mladiství do osmnácti let nesmějí být připuštěni k zaměstnání v průmyslovém podniku, ledaže po důkladném lékařském vyšetření byli uznáni způsobilými k práci, kterou mají být zaměstnání.

2. Lékařské vyšetření způsobilosti k zaměstnání provede kvalifikovaný lékař schválený příslušným orgánem a bude osvědčeno buď lékařským vysvědčením nebo potvrzením v pracovním povolení nebo v pracovní knížce.

3. Doklad osvědčující způsobilost k zaměstnání může:

- a) stanovit určité podmínky zaměstnání;
- b) být vydán pro určitou práci nebo pro skupinu prací nebo zaměstnání, jež podobně ohrožují zdraví, které stanovil jako skupinu orgán odpovědný za provádění právních předpisů o lékařském vyšetření způsobilosti k zaměstnání.

4. Vnitrostátní právní předpisy určí orgán příslušný k vydání dokladu potvrzujícího způsobilost k zaměstnání a stanoví podmínky pro vystavení a vydání tohoto dokladu.

Článek 3

1. Dítě nebo mladistvý, pokud jde o způsobilost k zaměstnání, které vykonává, bude pod lékařským dohledem až do osmnácti let.

2. Zaměstnání dítěte nebo mladistvého do osmnácti let může pokračovat pouze tehdy, opakuje-li se lékařské vyšetření nejméně jednou za rok.

3. Vnitrostátní právní předpisy mají:

- a) buď stanovit zvláštní předpoklady, za nichž se má vyžadovat další lékařské vyšetření mimo každoroční vyšetření anebo vyšetření v častějších intervalech, aby byl zajištěn účinný dohled s přihlédnutím k ohrožení zdraví v zaměstnání a ke zdravotnímu stavu dítěte nebo mladistvého, jaký byl zjištěn při předcházejících vyšetřeních;
- b) nebo zmocnit příslušný orgán, aby ve výjimečných případech vyžadoval opakování lékařského vyšetření.

Článek 4

1. Pro zaměstnání, která vysoce ohrožují zdraví se má vyžadovat lékařské vyšetření způsobilosti k zaměstnání a jeho periodické opakování aspoň do dvacátého prvního roku.

2. Vnitrostátní právní předpisy mají určit nebo zmocnit vhodný orgán, aby určil zaměstnání nebo skupiny zaměstnání, pro něž se má vyžadovat lékařské vyšetření způsobilosti k zaměstnání

a jeho periodické opakování aspoň do dvacátého prvního roku.

Článek 5

Lékařské vyšetření vyžadované podle předcházejících článků nemá být spojeno s žádnými výdaji pro dítě nebo mladistvého ani pro jeho rodiče.

Článek 6

1. Příslušný orgán učiní vhodná opatření pro poradenství pro volbu povolání, léčebnou a pracovní rehabilitaci a přeškolení dětí a mladistvých, kteří byli na základě lékařského vyšetření uznáni nezpůsobilými pro některé druhy prací nebo jsou tělesně postižení nebo oslabení.

2. Příslušný orgán stanoví povahu a rozsah takových opatření; za tím účelem má být navázána spolupráce mezi pracovními úřady, zdravotnickými a výchovnými orgány a orgány sociální péče a aby se taková opatření mohla provést, má se udržovat účinná součinnost mezi těmito orgány.

3. Vnitrostátní právní předpisy mohou stanovit, že dětem a mladistvým, u nichž nebyla jednoznačně stanovena způsobilost k zaměstnání, budou vydána:

- a) dočasná povolení k zaměstnání nebo lékařská vysvědčení platná po omezenou dobu, po jejímž uplynutí se musí mladý pracovník podrobit novému vyšetření;
- b) povolení nebo vysvědčení, která stanoví zvláštní podmínky pro výkon povolání.

Článek 7

1. Na zaměstnavateli se má vyžadovat aby uschoval a měl k dispozici pro inspektory práce buď lékařské vysvědčení o způsobilosti k zaměstnání nebo pracovní povolení či pracovní knížku prokazující, že z lékařského hlediska není námitka proti zaměstnání podle toho, co je předepsáno vnitrostátními právními předpisy.

2. Vnitrostátní právní předpisy určí jiné způsoby dohledu, jimiž může být zajištěno přesné provádění této úmluvy.

ČÁST II

Zvláštní ustanovení pro některé země

Článek 8

1. Jestliže území členského státu zahrnuje rozsáhlé oblasti, kde pro fisklé zalidnění nebo vzhledem k dosaženému stupni rozvoje příslušný orgán považuje ustanovení této úmluvy za neproveditelná, může vyjmout takové oblasti z provádění této úmluvy buď zcela nebo učinit takové výjimky, které považuje za vhodné vzhledem k určitým podnikům nebo zaměstnáním.

2. Každý členský stát uvede ve své první výroční zprávě o provádění této úmluvy, kterou

předkládá podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce, všechny oblasti, pro které zamýšlí použít ustanovení tohoto článku, a žádný členský stát nepoužije po předložení své první výroční zprávy ustanovení tohoto článku na jiné oblasti, než které takto uvedl.

3. Každý členský stát, který použil ustanovení tohoto článku, označí ve svých dalších výročních zprávách oblasti, pro které se vzdává práva použít ustanovení tohoto článku.

Článek 9

1. Každý členský stát, který, dříve než přijal právní předpisy umožňující ratifikaci této úmluvy, neměl zákonodárství o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání v průmyslu, může prohlášením připojeným k ratifikaci nahradit věkovou hranici osmáct let stanovenou v článcích 2 a 3 nižší věkovou hranicí, ne však nižší než šestnáct let, a věkovou hranici dvacet jedna let stanovenou v článku 4 nižší věkovou hranicí, ne však nižší než devatenáct let.

2. Každý členský stát, který učinil takové prohlášení, může je kdykoliv odvolat pozdějším prohlášením.

3. Každý členský stát, pro nějž je v platnosti prohlášení učiněné podle odstavce 1 tohoto článku, bude každoročně oznamovat ve svých výročních zprávách o provádění této úmluvy jakýkoli pokrok, směřující k úplnému provádění ustanovení této úmluvy.

Článek 10

1. Ustanovení části I této úmluvy se vztahuje na Indii s výhradou odchylek stanovených v tomto článku:

- a) zinněná ustanovení se vztahují na všechna území, kde „Indian Legislature“ je oprávněna je provádět;
- b) výraz „průmyslový podnik“ zahrnuje:
 - (i) továrny podle indického zákona o továrnách,
 - (ii) doly podle indického důlního zákona,
 - (iii) železnice,
 - (iv) všechna zaměstnání, na která se vztahuje zákon z r. 1938 o zaměstnávání dětí;
- c) články 2 a 3 se vztahují na děti a mladistvé do šestnácti let;
- d) v článku 4 se nahradí slova „dvacet jedna let“ slovy „devatenáct let“;
- e) odstavce 1 a 2 článku 6 se nevztahují na Indii.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku mohou být změněna takto:

- a) Mezinárodní konference práce může na každém zasedání, na kterém je záležitost zařazena na pořad jednání, přijmout dvoutřetinnou většinou pozměňovací návrhy k odstavci 1 tohoto článku;

b) každý takový pozměňovací návrh má být do roka nebo za výjimečných okolností do osmnácti měsíců od skončení zasedání konference předložen v Indii orgánu nebo orgánům, do jejichž působnosti záležitost spadá, aby byl uzákoněn anebo byla učiněna opatření jiného druhu;

c) dosáhne-li Indie souhlasu příslušného orgánu nebo orgánů, oznámí formální ratifikaci nového pozměněného znění generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce k zapsání;

d) každý takový pozměňovací návrh, který byl Indii ratifikován, vstoupí v platnost jako nové pozměněné znění této úmluvy.

Č Á S T II

Závěrečná ustanovení

Článek 11

Nic v této úmluvě se nedotkne jakéhokoli zákona, rozhodnutí, zvyklosti nebo dohody mezi zaměstnavateli a pracovníky, které zajišťují příznivější podmínky, než jsou podmínky stanovené touto úmluvou.

Článek 12

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 13

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 14

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 15

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členské státy organizace sdělí.

2. Když bude členským státům organizace sdělovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy organizace na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 16

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a výpovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 17

Správní rada Mezinárodního úřadu práce, kdykoli to bude považovat za potřebné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad

jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 18

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 14, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;

b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti ve své formě a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly, a jež neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 19

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

24**VYHLÁŠKA**

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. ledna 1981

**o Úmluvě o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých
k zaměstnání neprůmyslovými pracemi (č. 78)**

Dne 9. října 1946 byla na 29. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání neprůmyslovými pracemi (č. 78). Ratifikace Úmluvy Československou socialistickou republikou byla zapsána dne

23. dubna 1980 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 12 Úmluva vstoupí pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 23. dubna 1981.

Český překlad textu Úmluvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

ÚMLUVA

o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání
neprůmyslovými pracemi (č. 78)

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

kteří byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Montrealu a tam se sešla dne 19. září 1946 na svém dvacátém devátém zasedání,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se lékařského vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k zaměstnání neprůmyslovými pracemi, jež jsou třetím bodem jednacího pořádku zasedání,

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 9. října 1946 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o lékařském vyšetření mladistvých (neprůmyslové práce), 1946:

Č Á S T I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

1. Tato úmluva se vztahuje na děti a mladistvé, kteří jsou zaměstnáni neprůmyslovými pracemi za mzdu nebo přímo či nepřímo za úplatu.

2. Pro účely této úmluvy výraz „neprůmyslové práce“ zahrnuje všechny ostatní práce, které příslušný orgán nezařadil mezi práce v průmyslu, v zemědělství nebo na moři.

3. Příslušný orgán určí hranici mezi neprůmyslovými pracemi a pracemi v průmyslu, v zemědělství a na moři.

4. Vnitrostátní právní předpisy mohou vyjmout z provádění této úmluvy zaměstnání v rodinných podnicích, kde jsou zaměstnání pouze rodiče a jejich děti nebo svěřenci, při vykonávání prací, které jsou uznány za neohrožující zdraví dětí nebo mladistvých.

Článek 2

1. Děti a mladiství do osmnácti let nesmějí být připuštěni k zaměstnání neprůmyslovými pracemi, ledaže po důkladném lékařském vyšetření byli uznáni způsobilými pro takovou práci.

2. Lékařské vyšetření způsobilosti k zaměstnání provede kvalifikovaný lékař schválený příslušným orgánem a bude osvědčeno buď lékařským vysvědčením nebo potvrzením v pracovním povolení nebo v pracovní knížce.

3. Doklad osvědčující způsobilost k zaměstnání může:

- a) stanovit určité podmínky zaměstnání;
- b) být vydán pro určitou práci nebo pro skupinu prací nebo zaměstnání, jež podobně ohrožují zdraví, které stanoví jako skupinu orgán odpovědný za provádění právních předpisů o lékařském vyšetření způsobilosti k zaměstnání.

4. Vnitrostátní právní předpisy určí orgán příslušný k vydání dokladu potvrzujícího způsobilost k zaměstnání a stanoví podmínky pro vystavení a vydání tohoto dokladu.

Článek 3

1. Dítě nebo mladistvý, pokud jde o způsobilost k zaměstnání, které vykonává, bude pod lékařským dohledem až do osmnácti let.

2. Zaměstnání dítěte nebo mladistvého do osmnácti let může pokračovat pouze tehdy, opakuje-li se lékařské vyšetření nejméně jednou za rok.

3. Vnitrostátní právní předpisy mají:

- a) buď stanovit zvláštní předpoklady, za nichž se má vyžadovat další lékařské vyšetření mimo každoroční vyšetření anebo vyšetření v častějších intervalech, aby byl zajištěn účinný dohled s přihlédnutím k ohrožení zdraví v zaměstnání a ke zdravotnímu stavu dítěte nebo mladistvého, jaký byl zjištěn při předcházejících vyšetřeních;
- b) nebo zmocnit příslušný orgán, aby ve výjimečných případech vyžadoval opakování lékařského vyšetření.

Článek 4

1. Pro zaměstnání, která vysoce ohrožují zdraví, se má vyžadovat lékařské vyšetření způsobilosti k zaměstnání a jeho periodické opakování aspoň do dvacátého prvního roku.

2. Vnitrostátní právní předpisy mají určit nebo zmocnit vhodný orgán, aby určil zaměstnání nebo skupiny zaměstnání, pro něž se má vyžadovat lékařské vyšetření způsobilosti k zaměstnání a jeho periodické opakování aspoň do dvacátého prvního roku.

Článek 5

Lékařské vyšetření vyžadované podle předcházejících článků, nemá být spojeno s žádnými výdaji pro dítě nebo mladistvého ani pro jeho rodiče.

Článek 6

1. Příslušný orgán učiní vhodná opatření pro poradenství pro volbu povolání, léčebnou a pracovní rehabilitaci a přeškolení dětí a mladistvých, kteří byli na základě lékařského vyšetření uznáni nezpůsobilými pro některé druhy prací nebo jsou tělesně postiženi nebo oslabeni.

2. Příslušný orgán stanoví povahu a rozsah takových opatření; za tím účelem má být navázána spolupráce mezi pracovními úřady, zdravotnickými a výchovnými orgány a orgány sociální péče a aby se taková opatření mohla provést, má se udržovat účinná součinnost mezi těmito orgány.

3. Vnitrostátní právní předpisy mohou stanovit, že dětem a mladistvým, u nichž nebyla jednoznačně stanovena způsobilost k zaměstnání, budou vydána:

- a) dočasná povolení k zaměstnání nebo lékařská vysvědčení platná po omezenou dobu, po jejímž uplynutí se musí mladý pracovník podrobit novému vyšetření;
- b) povolení nebo vysvědčení, která stanoví zvláštní podmínky pro výkon povolání.

Článek 7

1. Na zaměstnavatele se má vyžadovat, aby uschoval a měl k dispozici pro inspektory práce buď lékařské vysvědčení o způsobilosti k zaměstnání nebo pracovní povolení či pracovní knížku prokazující, že z lékařského hlediska není námitka proti zaměstnání podle toho, co je předepsáno vnitrostátními právními předpisy.

2. Vnitrostátní právní předpisy určí:

- a) opatření pro zjištění totožnosti osoby, aby bylo možno kontrolovat, jak se provádí systém lékařských vyšetření způsobilosti k zaměstnání u dětí a mladistvých zaměstnaných buď na vlastní účet nebo na účet rodičů v ambulantním obchodě anebo v jiném zaměstnání provozovaném na ulicích nebo v místech přístupných veřejnosti;
- b) ostatní kontrolní metody, aby bylo zajištěno přesné dodržování této úmluvy.

ČÁST II**Zvláštní ustanovení pro některé země****Článek 8**

1. Jestliže území členského státu zahrnuje rozsáhlé oblasti, kde pro řídké zalidnění nebo vzhledem k dosaženému stupni rozvoje příslušný orgán považuje ustanovení této úmluvy za nepro-

veditelná, může vyjmout takové oblasti z provádění této úmluvy buď zcela nebo učinit takové výjimky, které považuje za vhodné vzhledem k určitým podnikům nebo zaměstnáním.

2. Každý členský stát uvede ve své první výroční zprávě o provádění této úmluvy, kterou předkládá podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce, všechny oblasti, pro které zamýšlí použít ustanovení tohoto článku, a žádný členský stát nepoužije po předložení své první výroční zprávy ustanovení tohoto článku na jiné oblasti, než které takto uvedl.

3. Každý členský stát, který použil ustanovení tohoto článku, označí ve svých dalších výročních zprávách oblasti, pro které se vzdává práva použít ustanovení tohoto článku.

Článek 9

1. Každý členský stát, který, dříve než přijal právní předpisy umožňující ratifikaci této úmluvy, neměl zákonodárství o lékařském vyšetření způsobilosti dětí a mladistvých k neprůmyslovým pracím, může prohlášením připojeným k ratifikaci nahradit věkovou hranici osmnáct let stanovenou v článcích 2 a 3 nižší věkovou hranicí, ne však nižší než šestnáct let, a věkovou hranici dvacet jedna let stanovenou v článku 4 nižší věkovou hranicí, ne však nižší než devatenáct let.

2. Každý členský stát, který učinil takové prohlášení, může je kdykoliv odvolat pozdějším prohlášením.

3. Každý členský stát, pro nějž je v platnosti prohlášení učiněné podle odstavce 1 tohoto článku, bude každoročně oznamovat ve svých výročních zprávách o provádění této úmluvy jakýkoli pokrok, směřující k úplnému provádění ustanovení této úmluvy.

ČÁST III**Závěrečná ustanovení****Článek 10**

Nic v této úmluvě se nedotkne jakéhokoli zákona, rozhodnutí, zvyklosti nebo dohody mezi zaměstnavateli a pracovníky, které zajišťují příznivější podmínky, než jsou podmínky stanovené touto úmluvou.

Článek 11

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 12

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 13

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 14

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členské státy organizace sdělí.

2. Když bude členským státům organizace sdělovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy organizace na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 15

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a výpovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 16

Správní rada Mezinárodního úřadu práce, kdykoli to bude považovat za potřebné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 17

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

- a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 13, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;
- b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státem otevírána k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti ve své formě a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a jež neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 18

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

25

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. ledna 1981

**o Úmluvě o lékařském vyšetření způsobilosti mladistvých
k zaměstnání pod zemí v dolech (č. 124)**

Dne 23. června 1965 byla na 49. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o lékařském vyšetření způsobilosti mladistvých k zaměstnání pod zemí v dolech (č. 124). Ratifikace Úmluvy Československou socialistickou republikou byla zapsána dne 23. dubna

1980 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 7 Úmluva vstoupí pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 23. dubna 1981.

Český překlad textu Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Cháoupek v.

ÚMLUVA

**o lékařském vyšetření způsobilosti mladistvých k zaměstnání pod zemí
v dolech (č. 124)**

Generální konference Mezinárodní organizace práce

kteřá byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 2. června 1965 na svém čtyřicátém devátém zasedání,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se lékařského vyšetření způsobilosti mladistvých pro zaměstnání pod zemí v dolech, jež jsou čtvrtým bodem jednacího pořadu zasedání,

u vědomí, že úmluva o lékařském vyšetření mladistvých (průmysl), 1946, které lze použít pro doly, stanoví, že děti a mladiství do osmnácti let nemají být připuštěni k zaměstnání v průmyslovém podniku, ledaže po důkladném lékařském vyšetření byli uznáni způsobilými k vykonávání práce, kterou mají být zaměstnáni, že trvalé zaměstnání dítěte nebo mladistvého do osmnácti let může pokračovat jen tehdy, opakuje-li se lékařské vyšetření nej-

méně jednou za rok a že vnitrostátní právní předpisy mají obsahovat ustanovení o dalších lékařských vyšetřeních,

u vědomí, že úmluva dále stanoví, že pro zaměstnání, která vysoce ohrožují zdraví, se má vyžadovat lékařské vyšetření způsobilosti k zaměstnání a jeho periodické opakování aspoň do dvacátého prvého roku věku a že vnitrostátní právní předpisy mají určit nebo zmocnit vhodný orgán, aby určil zaměstnání nebo skupiny zaměstnání, na něž se toto ustanovení vztahuje,

berouc v úvahu, že vzhledem k ohrožení zdraví vyplývajícimu ze zaměstnání pod zemí v dolech je třeba vytvořit mezinárodní normy, které vyžadují lékařské vyšetření a periodicky opakovaná vyšetření způsobilosti k zaměstnání pod zemí v dolech až do věku 21 let a určí povahu těchto prohlídek, a

stanovivši, že tyto normy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 23. června roku 1965 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o lékařském vyšetření mladistvých (práce pod zemí), 1965:

Článek 1

1. Pro účely této úmluvy se výrazem „důl“ rozumí každý podnik, veřejný nebo soukromý, zabývající se těžbou látek, uložených pod povrchem země, při níž jsou lidé zaměstnání pod zemí.

2. Ustanovení této úmluvy týkající se zaměstnání nebo práce pod zemí v dolech se vztahují i na zaměstnání a práci pod zemí v lomích.

Článek 2

1. Pro zjištění způsobilosti mladistvých do 21 let k zaměstnání nebo práci pod zemí v dolech se má vyžadovat důkladné lékařské vyšetření a periodická opakovaná vyšetření v obdobích ne delších jednoho roku.

2. Je možno přijmout jiná opatření lékařského dohledu nad mladistvými mezi 18. a 21. rokem, jestliže se příslušný orgán na základě lékařského vyjádření domnívá, že taková opatření jsou rovnocenná nebo účinnější než opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku a jestliže je projednal a o nich se dohodl s nejrepresentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků.

Článek 3

1. Lékařská vyšetření stanovená v článku 2 mají být:

a) prováděna na zodpovědnost a pod dohledem kvalifikovaného lékaře schváleného příslušným orgánem; a

b) osvědčena vhodným způsobem.

2. Při prvním lékařském vyšetření, a je-li to považováno za nutné z lékařského hlediska, i při následujících opakovaných vyšetřeních, bude vyžadován rentgenový snímek plic.

3. Lékařská vyšetření vyžadovaná touto úmluvou nesmí být spojena s žádnými výdaji pro mladistvé, ani pro jejich rodiče a opatrovníky.

Článek 4

1. Příslušné orgány zajistí účinné provádění ustanovení této úmluvy potřebnými opatřeními, včetně stanovení vhodného postihu.

2. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje udržovat vhodnou inspekci, dohlížející na provádění ustanovení této úmluvy, nebo si ověřovat, že se provádí vhodná inspekce.

3. Vnitrostátní právní předpisy určí osoby odpovědné za dodržování ustanovení této úmluvy.

4. Zaměstnavatel je povinen uschovávat a mít k dispozici pro inspektory záznamy obsahující následující údaje o každé osobě do 21 let, která je zaměstnána nebo pracuje pod zemí:

a) datum narození, pokud možno náležitě ověřené;

b) údaj o povaze pracovní činnosti; a

c) vysvědčení potvrzující způsobilost k zaměstnání, které však neobsahuje žádné lékařské údaje.

5. Zaměstnavatel je povinen dát k dispozici představitelům pracovníků na jejich žádost informace uvedené v odstavci 4 tohoto článku.

Článek 5

Před stanovením obecných zásad pro provádění této úmluvy a před přijetím tomu odpovídajících opatření, má příslušný orgán v každé zemi projednat tyto otázky s nejrepresentativnějšími zúčastněnými organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků.

Článek 6

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 7

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 8

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Vypověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 9

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a vypovědí, které mu členské státy organizace sdělí.

2. Když bude členským státům organizace sdělovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla ozná-

mena, generální ředitel upozorní členské státy organizace na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 10

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a výpovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 11

Správní rada Mezinárodního úřadu práce, kdykoli to bude považovat za potřebné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 12

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

- a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 8, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;
- b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státem otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti ve své formě a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a jež neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 13

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

26

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 20. ledna 1981

o Úmluvě o ochraně proti ohrožení otravou benzenem (č. 136)

Dne 23. června 1971 byla na 56. zasedání Generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o ochraně proti ohrožení otravou benzenem (č. 136). Ratifikace Úmluvy Československou socialistickou republikou byla zapsána dne 23. dubna 1980 generálním ředitelem Mezinárod-

ního úřadu práce. Podle svého článku 16 Úmluva vstoupí pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 23. dubna 1981.

Český překlad textu Úmluvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. Cháboupek v. r.

Ú M L U V A

o ochraně proti ohrožení otravou benzenem (č. 136)

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 2. června 1971 na svém padesátém šestém zasedání,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se ochrany proti ohrožení benzenem, jež jsou šestým bodem jednatého pořadu zasedání, stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 23. června 1971 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o benzenu, 1971:

Č l á n e k 1

Tato úmluva se vztahuje na všechny činnosti, při nichž jsou pracovníci vystaveni působení:

- a) aromatického uhlovodíku — benzenu C_6H_6 , dále označovaného jako „benzen“;
- b) výrobků, které obsahují více než 1 % benzenu, dále označovaných jako „výrobky obsahující benzen“.

Č l á n e k 2

1. Pokud jsou dosažitelné neškodné nebo méně škodlivé náhražky, mělo by jich být použito místo benzenu nebo výrobků obsahujících benzen.

2. Odstavec 1 tohoto článku se nevztahuje na:

- a) výrobu benzenu;
- b) užití benzenu při chemickém slučování;
- c) užití benzenu v motorových palivech;
- d) analytické nebo výzkumné práce prováděné v laboratořích.

Č l á n e k 3

1. Příslušný orgán v každé zemi může povolit dočasné výjimky z množství stanoveného v článku 1 písm. b) a z ustanovení článku 2 odst. 1 této úmluvy za podmínek a v časových mezích, které budou stanoveny po projednání se zúčastněnými nejrepresntativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, pokud takové organizace existují.

2. V takovém případě zúčastněný členský stát uvede ve svých zprávách o provádění této úmluvy,

podávány podle článku 22 Ústavy Mezinárodní organizace práce, stav svého zákonodárství a praxe, pokud jde o výjimky, a pokrok, jehož bylo dosaženo se zřetelem k úplnému provádění ustanovení Úmluvy.

3. Po uplynutí tří let od data, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží konferenci zvláštní zprávu o provádění odstavců 1 a 2 tohoto článku, která bude obsahovat takové návrhy, jež bude pokládat za účelné pro další opatření v této věci.

Článek 4

1. Užití benzenu a výrobků obsahujících benzen bude zakázáno v některých pracovních postupech, které budou stanoveny vnitrostátními právními předpisy.

2. Tento zákaz bude přinejmenším zahrnovat užití benzenu a látek obsahujících benzen jako rozpouštědla nebo ředidla s výjimkou postupů prováděných v uzavřeném přístroji nebo které zaručují stejný stupeň bezpečnosti při práci.

Článek 5

Aby byla zajištěna účinná ochrana pracovníků vystavených působení benzenu nebo výrobků obsahujících benzen, je třeba učinit technická a hygienická opatření při práci.

Článek 6

1. Na místech, kde se vyrábí, zachází nebo užívá benzenu nebo výrobků obsahujících benzen, je třeba učinit všechna potřebná opatření, aby se zabránilo úniku benzenových par do ovzduší na pracovištích.

2. Kde jsou pracovníci vystaveni působení benzenu nebo výrobků obsahujících benzen, zaměstnavatel má zajistit, že množství benzenu v ovzduší na pracovištích nepřesáhne maximum, které má být příslušným orgánem stanoveno tak, že nepřesáhne horní mez 25 milióntin (80 mg/m^3).

3. Příslušný orgán vydá směrnice o měření koncentrace benzenu v ovzduší na pracovištích.

Článek 7

1. Pracovní postupy, při nichž se užívá benzenu nebo výrobků obsahujících benzen, se mají provádět pokud možno v uzavřených přístrojích.

2. Kde není možno provádět pracovní postupy v uzavřených přístrojích, mají být pracoviště, kde se užívá benzenu nebo výrobků obsahujících benzen, vybavena účinnými prostředky zabezpečujícími odstraňování benzenových par v míře potřebné k ochraně zdraví pracovníků.

Článek 8

1. Pracovníci, kteří mohou přijít do styku s tekutým benzenem nebo s tekutými výrobky ob-

sahujícími benzen, mají být vybaveni vhodnými prostředky osobní ochrany proti dotykovému ohrožení benzenem.

2. Pracovníci, u nichž ze zvláštních důvodů může nastat, že budou vystaveni koncentraci benzenu v ovzduší na pracovištích, která přesahuje maximum uvedené v článku 6 odst. 2 této úmluvy, mají být vybaveni vhodnými prostředky osobní ochrany proti ohrožení z vdechování benzenových par. Doba, po kterou mohou být vystaveni takovému působení, má být pokud možno nejvíce omezena.

Článek 9

1. Pracovníci, kteří mají být zaměstnáni prací, při níž jsou vystaveni působení benzenu nebo výrobků obsahujících benzen, se mají podrobit:

- a) před nástupem zaměstnání důkladnému lékařskému vyšetření způsobilosti k zaměstnání, které bude zahrnovat zkoušku krve;
- b) dalším periodickým vyšetřením zahrnujícím biologické zkoušky, včetně zkoušky krve, v intervalech stanovených vnitrostátními právními předpisy.

2. Příslušný orgán země může po projednání se zúčastněnými nejreprezentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, pokud takové organizace existují, povolit u vymezených skupin pracovníků výjimky z povinností uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 10

1. Lékařská vyšetření stanovená v článku 9 odst. 1 této úmluvy mají být:

- a) provedena pod zodpovědností kvalifikovaného lékaře, pověřeného příslušným orgánem, a v případě potřeby za účasti příslušné laboratoře;
- b) potvrzena náležitým způsobem.

2. Tato lékařská vyšetření nesmějí být spojena s žádnými výdaji pro pracovníky.

Článek 11

1. Ženy, u nichž je lékařsky ověřeno, že jsou těhotné, a kojící matky nesmějí být zaměstnávány pracemi, při nichž by byly vystaveny působení benzenu nebo výrobků obsahujících benzen.

2. Osoby mladší 18 let nesmějí být zaměstnávány pracemi, při nichž by byly vystaveny působení benzenu nebo výrobků obsahujících benzen; tento zákaz však nelze vztahovat na mladistvé při vzdělávání nebo při odborné výchově, kteří jsou pod přiměřeným odborným a lékařským dohledem.

Článek 12

Výraz „benzen“ a povinné symboly označující nebezpečí mají být jasně viditelné na každé nádo-

bě s benzenem nebo s výrobky obsahujícími benzen.

Článek 13

Každý členský stát má učinit vhodná opatření, aby každý pracovník vystavený působení benzenu nebo výrobků obsahujících benzen byl náležitě poučen o opatřeních na ochranu zdraví a pro předcházení nehodám, jakož i o opatřeních pro případ, že se projeví příznaky otravy.

Článek 14

Každý členský stát, který ratifikuje úmluvu:

- a) učiní prostřednictvím právních předpisů nebo jiným způsobem, odpovídajícím vnitrostátní praxi a podmínkám, opatření potřebná k provedení této úmluvy;
- b) v souladu s vnitrostátní praxí určí osobu nebo osoby, které zodpovídají za dodržování ustanovení této úmluvy;
- c) se zavazuje zajistit vhodnou inspekci, dohlížející na provádění ustanovení této úmluvy nebo ověřovat si náležitě provádění inspekce.

Článek 15

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány

Článek 16

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel запиše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 17

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je запиše. Vypověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uply-

nutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 18

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a vypovědí, které mu členské státy organizace sdělí.

2. Když bude členským státům organizace sdělovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy organizace na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 19

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a vypovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 20

Správní rada Mezinárodního úřadu práce kdykoli to bude považovat za potřebné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 21

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou vypověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 17, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;

b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti ve své formě a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a jež neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 22

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

27

VYHLÁŠKA

Státní arbitráže Československé socialistické republiky

ze dne 6. února 1981,

kterou se vydávají základní podmínky dodávky zdravotnických a veterinárních výrobků

Státní arbitráž Československé socialistické republiky po projednání se zúčastněnými ministerstvy a ostatními ústředními orgány podle § 392 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. [dále jen „zákon“] stanoví:

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

[1] Tato vyhláška upravuje hospodářské závazky při přípravě dodávek a při dodávkách:

- a) výrobků farmaceutické a jiné zdravotnické výroby včetně veterinárních léčiv a medikovaných krmných přípravků, veterinárních biopreparátů, doplňků biofaktorů a laboratorních přípravků pro humánní, veterinární a jiné účely [dále jen „dodávky z výroby“]¹⁾ v části první;
- b) výrobků, které dodávají organizace zdravotnického zásobování²⁾ ústavům národního zdravotnictví pro jejich zařízení lékařské služby a jiným zdravotnickým a veterinárním organizacím pro jejich obdobná zařízení [dále jen „zdravotnické zásobování“] v části druhé.

[2] Vyhláška se nevztahuje na dodávky minerálních vod³⁾ a na dodávky pro vývoz a z dovozu.

ČÁST PRVNÍ
DODÁVKY Z VÝROBY

§ 2

Smlouva o přípravě dodávek

[K § 116 zákona]

[1] Smlouvou o přípravě dodávek vytváří výrobní organizace [dále jen „dodavatel“] a její odběratel předpoklady pro stabilizaci vzájemných dodavatelsko-odběratelských vztahů, pro zkvalitnění plánování a pro zkracování dodacích lhůt.

[2] Odběratel předkládá návrh smlouvy o přípravě dodávek do 30 dnů od uplynutí lhůty stanovené pro uzavření projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů na úrovni organizací,⁴⁾ pokud smlouvu o přípravě dodávek organizace již neuzavřely namísto pořízení protokolu o výsledcích projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů.⁵⁾

[3] Odběratel je návrhem smlouvy o přípravě dodávek vázán po dobu 30 dnů od odeslání návrhu, pokud sám nestanoví lhůtu delší nebo pokud nebude dohodnuta jiná lhůta.

[4] Smlouva o přípravě dodávek musí obsahovat závazek organizací uzavřít do stanovené doby a na předpokládaný rozsah plnění v určeném časovém období budoucí smlouvu (budoucí smlouvy) o dodávce výrobků. Předpokládaný rozsah plnění, pokud jde o objem dodávek, se ve smlouvě o přípravě dodávek stanoví v plánovacích jednotkách a druzích. Namísto doby pro uzavření budoucí

¹⁾ Vyhláška Ústřední komise lidové kontroly a statistiky č. 71/1965 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a lesnictví.

Vyhláška Federálního statistického úřadu č. 116/1972 Sb., o vytváření a udržování oborových číselníků průmyslových výrobků — obor JKV č. 261 — léčivé drogy, č. 262 — farmaceutické léčebny, č. 263 — přípravky pro živočišnou výrobu, č. 264 — přípravky farmaceutické, č. 265 — přípravky imunobiologické, deriváty krevní a přípravky biologické laboratorní, č. 258 — výrobky kosmetické, č. 392 — přístroje opticko-mechanické, č. 396 — přístroje vědecké a laboratorní, č. 397 — výrobky zdravotnické (vážené z plastů, č. 781 — nápoje nealkoholické, č. 793 — výrobky ortopedické a protetiké, výrobky oční optiky a ochranné pomůcky, č. 794 — zvláštní výrobky s výjimkou minerálních vod.

²⁾ Oborový podnik Zdravotnické zásobování, Praha pro ČSR, oborový podnik Medika, Bratislava pro SSR.

³⁾ Vyhláška Federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 49/1977 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky potravinářských a některých jiných výrobků.

⁴⁾ § 7 odst. 1 vyhlášky Státní plánovací komise a Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 48/1980 Sb., o hmotném bilancování a projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu; podle § 4 odst. 5 písm. e) a l) je projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů povinné.

⁵⁾ § 7 odst. 6 vyhlášky č. 48/1980 Sb.

smlouvy (budoucích smluv) o dodávce výrobků mohou organizace dohodnout lhůtu pro předložení jejího návrhu. Jestliže organizace nesjednají dobu pro uzavření této smlouvy nebo lhůtu pro předložení jejího návrhu, platí, že budoucí smlouva (budoucí smlouvy) o dodávce výrobků bude uzavřena nebo že bude předložen její návrh ve lhůtách uvedených v § 3 odst. 3.

§ 3

Uzavírání smluv o dodávce výrobků

[K § 152 a násl. zákona]

[1] Hospodářské smlouvy o dodávce výrobků farmaceutické a jiné zdravotnické výroby se uzavírají zpravidla na čtvrtletní období.

[2] Hospodářské smlouvy o dodávce veterinárních biopreparátů a laboratorních přípravků pro humánní, veterinární a jiné účely se uzavírají zpravidla na roční období.

[3] Odběratel předkládá dodavateli návrh smlouvy u veterinárních biopreparátů a laboratorních přípravků pro humánní, veterinární a jiné účely (objednávku) nejpozději do 45 dnů, u ostatních výrobků nejpozději do 60 dnů před počátkem období, v němž má být započato s plněním.

§ 4

Množství

[K § 175 a 176 zákona]

[1] Dodaná množství výrobků se mohou odchýlovat od množství sjednaných ve smlouvě u galenických výrobků a imunologických přípravků pro humánní účely o $\pm 10\%$, u léčivých drog, medikovaných kemných přípravků, doplňků biofaktorů a brýlových skel a brýlových obručí o $\pm 5\%$.

[2] Minimální expediční množství výrobků jsou uvedena v příloze této vyhlášky.

§ 5

Dodací lhůty

[K § 187 zákona]

[1] Dodávky karlovarské vřídelní soli se uskutečňují jednou za čtvrtletí ve smluvené měsíční dodací lhůtě.

[2] U dodávek veterinárních biopreparátů a laboratorních přípravků pro humánní, veterinární a jiné účely, jejichž doba použitelnosti je kratší než 2 měsíce, jsou organizace povinny sjednat dodací lhůty s přesností nejméně na 15 dnů.

[3] Vznikne-li v důsledku změn teplotních poměrů (mrazy nebo horka) důvodné nebezpečí, že dodáním výrobků ve smluvené dodací lhůtě by došlo k jejich zničení nebo znehodnocení během přepravy, je dodavatel povinen upozornit na to odběratele a organizace jsou povinny sjednat novou dodací lhůtu. Jestliže tak nelze učinit, jsou

organizace povinny dohodnout vhodný způsob přepravy, popřípadě jinou účinnou ochranu dodávaných výrobků během přepravy.

ČÁST DRUHÁ

ZDRAVOTNICKÉ ZÁSOBOVÁNÍ

§ 6

Objednávkový a rozvozový plán

[1] K zajištění potřeb pravidelného zdravotnického zásobování sjednávají organizace objednávkový a rozvozový plán, který obsahuje lhůty pro předkládání objednávek — návrhů smluv o dodávce výrobků (dále jen „objednávka“) podle hlavních skupin výrobků a zařízení lékárenské služby (např. lékáren, skladů), jakož i lhůty pro poskytování požadovaných plnění a způsob rozvozu.

[2] Organizace uvedou v objednávkovém a rozvozovém plánu též dodávkové cykly, které určuje nadřízený orgán odběratele po projednání s nadřízeným orgánem dodavatele.

[3] Odběratel je povinen oznámit dodavateli nejpozději 90 dnů před lhůtou stanovenou pro předložení návrhu objednávkového a rozvozového plánu změny v síti zařízení lékárenské služby, která byla uvedena jako místa určení předcházejících plnění v objednávkovém a rozvozovém plánu.

[4] Návrh objednávkového a rozvozového plánu sestavuje dodavatel na čtvrtletní nebo půlroční období a zasílá jej odběrateli nejpozději 15 dnů před začátkem příslušného období; návrhem je vázán do konce lhůt stanovených pro vyjádření odběratele k jeho návrhu a k projednání návrhu změn a doplňků.

[5] Odběratel je povinen vyjádřit se k návrhu objednávkového a rozvozového plánu do 10 dnů ode dne, kdy jej obdržel. Nevyjádřil-li se v této lhůtě, platí, že s návrhem souhlasí. Jestliže v této lhůtě oznámí dodavateli návrh změn nebo doplňků k návrhu, jsou organizace povinny je projednat a dohodnout do dalších 10 dnů. Rozpory, které se při tomto jednání nepodařilo vyřešit, řeší nadřízený orgán dodavatele po projednání s nadřízeným orgánem odběratele.

[6] Na základě objednávkového a rozvozového plánu je dodavatel povinen oznamovat odběrateli do konce měsíce předcházejícího měsíci plnění kalendářní den, v němž bude příslušné plnění poskytnuto.

Uzavírání smluv o dodávce výrobků

[K § 152 a násl. zákona]

§ 7

[1] Odběratel předkládá objednávky ve lhůtách uvedených v objednávkovém a rozvozovém plánu; k tomu odběratel použije objednacích knih

na výrobky, které jsou v nich uvedeny, nebo formy dohodnuté pro zpracování výpočetní technikou⁶⁾ nebo jednotlivých objednávek v ostatních případech.

(2) Odběratel může výjimečně zasílat objednávky i po lhůtách stanovených v objednávkovém a rozvozovém plánu. Požaduje-li odběratel dodání výrobků ihned, je povinen uvést to v objednávce; neučiní-li tak, zařadí dodavatel objednávku do pořadí objednávek předložených ve lhůtách podle odstavce 1, pokud objednané výrobky nedodá podle svých možností dříve.

(3) Pokud dodavatel dodá podle požadavků odběratele výrobky ihned, může požadovat od odběratele náhradu zvýšených nákladů spojených s takovou dodávkou.

(4) Objednávkou je odběratel vázán po dobu uvedenou v objednávkovém a rozvozovém plánu pro poskytování požadovaného plnění podle jednotlivých druhů výrobků, pokud sám nestanoví lhůtu delší nebo pokud nebude dohodnuta jiná lhůta.

§ 8

(1) Odběratel je povinen ve lhůtě pro předložení objednávky oznámit dodavateli i případy, kdy objednávku nebude předkládat.

(2) Jakmile odběratel zjistí, že některé zařízení lékařské služby nebo jiné místo určení dodávky uvedené v objednávkovém a rozvozovém plánu bude z provozních nebo jiných nezbytných příčin uzavřeno, je povinen neprodleně tuto skutečnost oznámit dodavateli.

§ 9

Přeprava

(K § 180 zákona)

(1) Uskutečňuje-li se dodávka dopravními prostředky vyslanými dodavatelem, musí být výrobky dodány do příslušného zařízení lékařské služby nebo do jiného místa určení podle objednávkového a rozvozového plánu v době jejich denního provozu; mimo tuto dobu jen pokud se tak dodavatel s odběratelem dohodne. Dodavatel je povinen složit výrobky, popřípadě zajistit u dopravce jejich složení v lékárně, popřípadě ve skladu. Dodavatel je oprávněn vyúčtovat odběrateli zvýšené náklady podle platného tarifu ČSAD, přemísťuje-li dodávku do skladového prostoru odběratele, který je vzdálen více než 5 m od přípustného stanoviště dodavatelova vozidla.

(2) Odběratel je povinen umožnit vykládání výrobků a jejich odběr ihned, jakmile mu posádka vozu dodavatele oznámí, že je připravena k vyložení dodávky; tuto povinnost však odběratel

nemá v případě, kdy je u něho prováděna kontrolní inventura a dodávka není uskutečněna v souladu s objednávkovým a rozvozovým plánem.

§ 10

Dodávky výrobků s expirační lhůtou a s dobou použitelnosti

(K § 133 zákona)

(1) U výrobků, u nichž je technickou normou stanovena expirační lhůta, je dodavatel, s výjimkou podle odstavce 3, povinen dodat tyto výrobky nejdéle

- do uplynutí dvou třetin roční, popřípadě kratší expirační lhůty,
- do 180 dnů před skončením expirační lhůty delší než jeden rok,
- do poloviny expirační lhůty u diagnostických sér, diagnostických antigenů, luetických antigenů, diagnostických půd dodávaných z výroby traťově příslušnou organizací.⁷⁾

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na výrobky, u nichž je místo expirační lhůty stanovena technickou normou doba použitelnosti.

(3) Dodavatel může se souhlasem odběratele dodat výrobky i po uplynutí lhůt stanovených v odstavcích 1 a 2, nejdéle však do uplynutí expirační lhůty nebo doby použitelnosti; pokud je však odběratel nemohl vydat k použití do konce expirační lhůty, popřípadě doby použitelnosti, je oprávněn vrátit je dodavateli bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů po uplynutí těchto lhůt. Dodavatel je povinen přijmout vrácené výrobky zpět a uhradit odběrateli cenu, kterou za ně odběratel zaplatil.

(4) Výrobky uvedené v odstavci 3 je dodavatel povinen označit způsobem dohodnutým s odběratelem.

(5) Dodavatel není oprávněn dodat a odběratel není oprávněn odebrat výrobky po uplynutí pro ně stanovené expirační lhůty nebo doby použitelnosti.

ČÁST TŘETÍ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O ODPOVĚDNOSTI ZA VADY

§ 11

Expirační lhůta, doba použitelnosti, záruční doba

(K § 133, 135 a 198 zákona)

Expirační lhůty, doby použitelnosti, jakož i záruční doby u jednotlivých hromadně vyráběných léčivých přípravků jsou uvedeny v technické normě.⁸⁾

⁶⁾ Vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 17/1979 Sb., o právních úkonech předáváním cel

⁷⁾ Odborný podnik Ústav sér a očkovacích látek, Praha

⁸⁾ ON 86 2000 Hromadně vyráběné léčivé přípravky.

§ 12

Reklamační řízení

(K § 197 až 203 zákona)

[1] Stejnopis reklamace, týkající se jakosti dodaných výrobků, zasílá odběratel současně též příslušnému kontrolnímu orgánu podle jeho působnosti.⁹⁾

[2] Dojde-li k uznání reklamace, je odběratel povinen vrátit dodavateli reklamované výrobky do 60 dnů ode dne, kdy odběratel obdržel od dodavatele zprávu o uznání reklamace, a jde-li o zdravotnické zásobování, do 40 dnů.

[3] Odmítne-li dodavatel uznat reklamaci nebo se k ní v zákonné lhůtě nevyjádří, zašle organizace, která vadu zjistila, potřebný počet vzorků výrobků stanovený příslušnými technickými normami výrobní organizací a příslušnému kontrolnímu orgánu.

[4] V případě, že je k dispozici jen jeden vzorek, zasílá se příslušnému kontrolnímu orgánu, o čemž tento orgán vyrozumí výrobní organizaci a její nadřízený orgán.

[5] Posudek příslušného kontrolního orgánu platí pro celou vzorkovanou výrobní šarží. Uložilo-li ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky nebo ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky na základě posudku kontrolního orgánu opatřením uveřejněným ve „Zprávách o kvalitě léčiv“ dodavateli povinnost přetřídít posuzovanou výrobní šarží, je dodavatel povinen zaplatit majetkové sankce pouze za ty výrobky, které při přetřídění byly zjištěny jako vadné. Posudek kontrolního orgánu uveřejněný ve „Zprávách o kvalitě léčiv“ však nenahrazuje reklamaci.

[6] Odběratel je povinen vrátit dodavateli vadné výrobky, které mu z posuzované výrobní

šarže zůstaly, do 75 dnů ode dne, kdy opatření ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky nebo ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky bylo uveřejněno ve „Zprávách o kvalitě léčiv“. Jde-li o zdravotnické zásobování, činí tato lhůta 30 dnů po uveřejnění v těchto zprávách, není-li dohodnuta lhůta jiná.

[7] Jde-li o veterinární biopreparáty, medicované krmné přípravky, doplňky biofaktorů, je odběratel povinen vrátit je dodavateli nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy obdržel posudek příslušného kontrolního orgánu. Jde-li o zdravotnické zásobování, činí tato lhůta 30 dnů ode dne, kdy odběratel obdržel posudek příslušného kontrolního orgánu.

ČÁST ČTVRTÁ**ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

§ 13

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se

1. vyhláška ministerstva zdravotnictví a ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 151/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky farmaceutických výrobků, výrobků zdravotnické techniky, veterinárních biopreparátů a některých laboratorních přípravků,

2. vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 152/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky výrobků dodávaných národním podnikem Zdravotnické zásobování ústavům národního zdravotnictví, ve znění vládního nařízení č. 38/1966 Sb.

§ 14

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1981.

Hlavní arbitř
Československé socialistické republiky:

Vaněk v. r.

⁹⁾ Státní ústav pro kontrolu léčiv, Praha.

Státny ústav pre kontrolu liečiv, Bratislava

Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv v Brně.

Ústav štátnej kontroly veterinárnych biopreparátov a liečiv v Nitre.

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský v Praze.

Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky v Bratislave.

Příloha k vyhlášce č. 27/1981 Sb.

Minimální expediční množství pro jednoho příjemce

(K § 4 odst. 2)

Druh výrobku	Množství	Druh výrobku	Množství
Medicínální vína	50 lahví	Kresolum saponatum	
Náplastí zdravotnické		balení 100 g	100 balení
Spofaplast č. 116	48 ks	250 g	100 balení
Spofaplast č. 121	1400 ks	500 g	50 balení
Spofaplast č. 122	1000 ks	1000 g	20 balení
Spofaplast č. 131	450 ks	volné v sudech	200 kg
Spofaplast č. 132	300 ks	Boroglycerinlanolín	
Spofaplast č. 134	150 ks	balení 30 g	200 balení
Spofaplast č. 136	90 ks	Ajatin solutio	
Spofaplast č. 151	3500 ks	balení 50 ml	100 balení
Spofaplast č. 161	1350 ks	1000 ml	20 balení
Spofaplast č. 154	300 ks	Včelie mlieko	200 ks
Spofaplast č. 164	300 ks	Doplňky biofaktorů	
Spofaplast č. 157	2250 ks	jednoho druhu	1 t
Spofaplast č. 167	1550 ks	Brýlové obruby	100 ks
Spofaplast č. 180	4400 ks	Brýle sluneční	50 ks
Leukopor č. 731	450 ks	Ochranné brýle	100 ks
Leukopor č. 732	300 ks	Ochranné štítky	50 ks
Capsicollie č. 392	1200 ks	Karlovarská vředelní sůl	30 kg
Spofaplast č. 183		Plešfanské bahno	100 kg
testoplast	150 ks		
ostatní druhy	100 ks		
	v jednom sortimentu		
Léčivé a aromatické rostliny			
jeden druh	10 kg		
sružené	100 kg		
balené čaje	100 ks (balení)		